

efter den nuværende Bygningslov af 30te December 1858, for Fremtiden skulde udelukkes af Fo-sikringen. Som bekendt har Bygningsloven af 1858 i de fleste Tilfælde ikke tilbagevirkende Kraft, og der findes altsaa i Kjøbstederne en stor Mængde Bygninger, som ikke ere og ikke i den nærmeste Fremtid vilde blive indrettede efter denne Lov. Hvis man altsaa holder sig strengt til Ordene her, vil den tilkommende Forsikringsforening være beføiet til at udelukke alle Bygninger, der ere indrettede efter de tidligere gjældende Regler, forsaavidt som de ikke stemme med Reglerne i Loven af 1858, og for at undgaae en saadan Misforstaaelse eller ialfald en saadan høist uheldig Udtydning af Loven, tror jeg, at en nærmere Bestemmelse vil være ønskelig og nødvendig. Naar det endvidere i samme Paragraf hedder, at der gennem Vedtægten træffes nærmere Bestemmelse om, hvad der som Bygningstilbehør kan fordrøs optaget under Forsikringen, vil jeg tillade mig yderligere, i Henhold til hvad jeg allerede har bemærket, at henstille, at der her tages en udtrykkelig Reservation om, at der i Vedtægten træffes Bestemmelse om, hvad der kan være Gjenstand for Forsikring, altsaa ogsaa om, hvorvidt ikke ogsaa Forsikring mod Sprængninger, som maatte opstaae, skulde kunne være Gjenstand for Forsikring i den tilkommende Forening. — Naar det endvidere i Slutningen af § 4, Litra d, hedder: „Om Udsættelsen eller Nedsættelsen skal derhos være gjort Paategning paa de udstedte Panteobligationer og fornævnte Afskotsdocumenter“, vil det efter min Mening, ikke være ganske overflødig at tilføie, at det Fornødne ogsaa, forsaavidt det maatte være nødvendigt, noteres paa Pante-registrene. Det vil i mange Tilfælde ikke være nødvendigt, da der jo eksisterer mange Obligationer, hvori der ikke er omtalt en Forsikring i den almindelige Kjøbstadbrandassurance, idet der jo ikke kunde være Tale om Forsikring paa andre Steder. — Naar endvidere § 4, Litra f, bestemmer, at Brandhjælpen, naar Gierens Ret til samme forbyrdes paa Grund af, at Skaden hidrører fra hans Forsæt eller Uagtsomhed, skal forbeholdes Pantehaverne og de andre i Litra d nævnte Ved-

kommende, forsaavidt de ikke paa anden Maade kunne blive holdte skadesløse af Gierens øvrige Formue, skal jeg ikke nægte, at dette forekommer mig, at være en Bestemmelse af tvivlsomt Værd. For Diebliffet er Bestemmelsen i Forordningen af 1792 § 9 den, at Pantehaveren vel kan holde sig til Forsikringssummen, men kun kan modtage den med den samme Forpligtelse, som Gieren havde, nemlig, at anvende den til Opførelse af Bygningen. Jeg frygter for, at det, hvis den Bestemmelse, som her er foreslaaet, vedtages, kunde være tænkeligt, at den kunde friste til Collisioner mellem Gieren og Pantehaveren, idet det, uden at man vil være istand til at oplyse det egentlige Doleuse deri, kunde tænkes, at en Gier, som ønskede at modtage en Deel af sin Forsikringssum uden Forpligtelse til at opføre Bygningen, i den Henseende kunde colludere med Pantehaveren og ved en eller anden Mislighed foranledige Udsvaade. Han vilde vel derved udsætte sig for at blive idømt nogen Tids Fængsel, men dog en Straf, som ikke af ham vilde blive anset tilstrækkelig til ikke at gjøre et Forsøg, hvis doleuse Charakter det i mange Tilfælde vilde være vanskeligt at oplyse. Jeg vil derfor foreslaae, at man i saa Henseende holder sig til, hvad der ogsaa stod i det tidligere Udkast, og som jo nu er den gjældende Regel, nemlig at Pantehaveren ikke kan gjøre større Ret gjældende end Gieren selv. — Naar der forøvrigt i § 4 er forbeholdt Justitsministeriet et Tilsyn med Forsikringsanstalten, maa jeg oprigtig tilstaae, at jeg i alle de Bestemmelser, som nødvendigvis skulle optages i Vedtægten, ikke finder synderligt Spor af dette Tilsyn, naar jeg undtager Litra g, hvori det hedder, at der skal indsendes til Justitsministeriet et Exemplar af Forsikringssekslens Marsregnskab. Det forekommer mig, at naar man virkelig vil etablere et Tilsyn med Foreningen fra Justitsministerens Side, burde dette gives et Udtryk derved, at han maatte være berettiget til at møde eller lade møde ved Representantforsamlingerne, naturligvis dog uden Stemmeret. Alene derved vilde han være istand til at føie et stadigt Tilsyn med, hvorledes Forsikringsanstaltens Forhold udvikle sig, og til at danne sig en begrundet Mening om, hvorledes denne